

OBC ORQUESTRA SIMFÒNICA
DE BARCELONA
I NACIONAL DE CATALUNYA

2018_2019

KAZUSHI ONO DIRECTOR TITULAR

NÚM. 08

**EL SOMBRERO
DE TRES PICOS
DE FALLA**

**I LA GUITARRA DE
J. M. CAÑIZARES**

**30 DE NOVENBRE,
1 i 2 DE DESEMBRE
DE 2018**

SALA 1 PAU CASALS

L'AUDITORI

auditori.cat
obc.cat

Juan Manuel Cañizares dona aquest cap de setmana al Museu de la Música una guitarra 'Model Cañizares' elaborada pel lutier Vicente Carrillo. Aquest instrument s'afegeix a la col·lecció de guitarres del Museu, que figura com una de les més valorades internacionalment.

LA GUITARRA 'MODEL CAÑIZARES' per Mariko Ogura

Les guitarres que toca habitualment Cañizares, també el 'Model Cañizares', han estat construïdes especialment pel lutier Vicente Carrillo. La història del naixement d'aquest model es remunta a l'any 2011, quan el guitarrista va interpretar el *Concierto de Aranjuez* amb l'Orquestra Filharmònica de Berlín. Cañizares va declarar en una de les entrevistes que li van fer quan va ser escollit com a solista per al Concert Europeu amb aquesta orquestra, que un dels primers pensaments que li van venir al cap va ser: "Amb quina guitarra interpretaré el *Concierto de Aranjuez* aquell dia?".

En aparença, una guitarra clàssica i una flamenca podrien assemblar-se molt, però estem parlant de dos instruments totalment diferents pel que fa a característiques i so. Per executar algunes tècniques de la guitarra flamenca com el picat, el rasgat o marcar el ritme a la tapa, és necessària una guitarra que respongui amb claredat i rapidesa a l'atac dels dits de la mà dreta sobre les cordes. D'altra banda, per interpretar una obra de música clàssica és summament important que la guitarra tingui un so profund, ampli i potent. Cañizares va provar moltes guitarres clàssiques i flamenques de Vicente, però no podia aconseguir un so ideal per a ell en aquesta ocasió tan especial, un so que integrés el més característic d'ambdós tipus de guitarres. El canvi de rumb va arribar quan va consultar al seu amic i lutier i van arribar conjuntament a la següent conclusió: "Per què no fem una guitarra que compleixi les dues necessitats per a aquest concert?". I així va començar el llarg i difícil repte dels dos mestres.

Tots dos han viatjat una dotzena de vegades entre Madrid i Casasiararro, un camí de més de 500 km d'anada i tornada, per aconseguir una guitarra ideal. Provant i canviant, arreglant i evolucionant "aquella" guitarra al llarg de vuit mesos, i finalment ha nascut la guitarra 'Model Cañizares'.

Per a l'estrena mundial del *Concierto Mediterráneo* a la memòria de Joaquín Rodrigo, Cañizares utilitzarà la gamma més alta dels cinc models existents, l'anomenada 'Maestro'. I celebrant aquest moment tan especial, Cañizares i Vicente Carrillo donaran gentilment una guitarra del 'Model Cañizares - Maestro' (Número de sèrie: CV-MA/004 Any: 2018) al Museu de la Música de Barcelona per enriquir la seva meravellosa col·lecció de guitarres.

NÚM. 08

NOVEMBRE,
DESEMBRE 2018

EL SOMBRERO DE TRES PICOS DE FALLA
I LA GUITARRA DE J. M. CAÑIZARES

Divendres 30 a les 20.30 h
Dissabte 1 a les 19 h
Diumenge 2 a les 11 h

Kazushi Ono director · **Juan Manuel Cañizares** guitarra · **Gemma Coma-Alabert** mezzosoprano

1 **ENRIC GRANADOS** 31'
Lleida 1867 - Canal de la Mànega 1916
Dante, op. 21 (1908)
Dante e Virgilio
Paolo e Francesca
Gemma Coma-Alabert mezzosoprano

2 **JUAN MANUEL CAÑIZARES** 20'
Sabadell 1966
Concierto Mediterráneo a la memoria de Joaquín Rodrigo
Estrena absoluta. Obra encàrrec.
I. Allegro con spirito
II. Adagio
III. Finale: Allegro
Juan Manuel Cañizares guitarra

Aquesta estrena forma part de

PAUSA 20'

3 **MANUEL DE FALLA** 38'
Cadis 1876 - Alta Gracia, Argentina 1946
El sombrero de tres picos (1919)
Introducció
Part I:
La tarde
Danza de la molinera (Fandango)
Las uvas
Part II:
Danza de los vecinos (Seguidillas)
Danza del molinero (Farruca)
Danza del corregidor
Danza final (Jota)

Gemma Coma-Alabert mezzosoprano

Concert presentat per

Ricola

Agraïem que apagueu els mòbils, desactiveu les alarmes sonores i contingueu els estossecs. Un mocador redueix notablement el soroll.

Comenta aquest concert amb
#auditori #obc

per **Javier Pérez Senz**

El ballet més cèlebre de Manuel de Falla, *El sombrero de tres picos*, il·lumina amb el seu colorit orquestral un programa de música espanyola que inclou l'estrena d'un nou concert del gran guitarrista i compositor català Juan Manuel Cañizares, dedicat a Joaquín Rodrigo, i l'impressionant poema simfònic d'Enric Granados *Dante*, inspirat en *La Divina Comèdia*.

La petjada de Richard Wagner, present en l'ús d'un avançat cromatisme, i les influències de César Franck i Gabriel Fauré, conviuen en aquest extraordinari i ambiciós poema de Granados estrenat al Palau de la Música Catalana al juny del 1908, quatre mesos després de la inauguració del temple modernista. Després de diverses revisions, *Dante* va tenir una àmplia difusió internacional, amb èxits rellevants: Henry Wood el va dirigir el 1914 a Londres, i l'any següent va triomfar en la temporada de la Simfònica de Chicago, sota la batuta de Frederick Stock.

El poema recrea dos episodis de *La Divina Comèdia*, encara que també s'inspira en els quadres de Gabriel Rossetti sobre la sublim obra de Dante. Encara que el projecte inicial incloïa quatre moviments –va deixar alguns esbossos del tercer–, el gran compositor lleidatà només va acabar els dos primers: *Dante* i *Virgili*, i *Paolo* i *Francesca*, amb intervenció solista d'una mezzosoprano. La reveladora partitura, que mereix ser molt més coneguda, mostra l'alè poètic i la força orquestral del millor Granados.

La puresa de la tradició flamenca, així com el virtuosisme i la disciplina clàssica de Juan Manuel Cañizares, converteixen el famós guitarrista i compositor sabadellenc en un referent musical capaç d'agermanar la música clàssica i el flamenc amb naturalitat, rigor i inspiració. Després de l'èxit internacional del seu *Concierto Al-Ándalus para guitarra flamenca y orquesta*, dedicat al seu amic Paco de Lucía i estrenat el 2016 a l'Auditori Nacional de Madrid sota la direcció de Josep Pons, Cañizares torna a explorar els llaços que uneixen la seva formació clàssica i l'ànima flamenca amb l'estrena del *Concierto Mediterráneo* para guitarra y orquesta a la memoria de Joaquín Rodrigo.

Cañizares manté un vincle molt especial amb el famós *Concierto de Aranjuez*, que ocupa un lloc d'honor en el seu repertori i que ha marcat jornades tan memorables en la seva carrera com el debut amb la Filharmònica de Berlín i Simon Rattle, i els seus èxits amb formacions com l'OBC, l'ONE i l'Orquestra de Cadaqués, entre altres. En el seu nou concert, en tres moviments, cerca abans de res la transparència i la bellesa del so, establint una relació equilibrada amb la plantilla orquestral i deixant

espai al seu personal sentit del color, el ritme i la lluentor virtuosa en la cadència. En el seu estil, la petjada de guitarristes com Sabicas i Paco de Lucía conviu amb el mestratge i la recreació subtil de clàssics com Falla, Granados, Albéniz i Scarlatti, que figuren en la seva extraordinària discografia.

Falla va estimar íntimament el *cante jondo* i la música popular, que impregnen el seu univers musical, però no com a objecte de cita, sinó com a font inesgotable d'inspiració. El genial compositor gadità va recrear els girs melòdics i els patrons harmònics i rítmics d'aquest estil musical, fins al punt d'inventar una música nova, amb cites convertides en picades d'ull, enriquint així els dos grans ballets que van forjar la seva reputació internacional, *El sombrero de tres picos* i *El amor brujo*.

Per iniciativa del cèlebre empresari dels Ballets Russos Serge de Diaghilev, Falla i els escriptors María Lejárraga i el seu marit, Gregorio Martínez Sierra, van decidir transformar la pantomima *El corregidor y la molinera*, estrenada el 1917, en un gran ballet de projecció universal, que van batejar amb el mateix títol de la novella de Pedro Antonio de Alarcón que l'inspira, *El sombrero de tres picos*. Apareixen a la partitura, ja sigui evocades, suggerides, citades o enginyosament transformades, cançons d'origen popular com *Casadita*, *casadita*, *El capotín*, *El serení* i un llarg etcètera que mostren un ús renovat del material d'origen popular que aquest gran deixeble de Felip Pedrell va elevar a la categoria d'art. El ballet narra els amors del moliner i la molinera, i l'assetjament que aquesta pateix per part del maliciós i ridícul corregidor. L'estrena de l'obra, al Teatre Alhambra de Londres, el 22 de juliol de 1919, tot just fa un segle, va tenir un èxit apoteòsic. La producció va comptar amb el disseny escenogràfic i el vestuari de Pablo Picasso, la direcció musical d'Ernest Ansermet, i l'actuació de Léonide Massine, primer ballarí de la companyia i successor de Nijinski, en el paper principal.

De l'obra completa, va elaborar dos *suites* que van aconseguir una gran difusió internacional a les sales de concerts. Després de la vital fanfàrria que serveix d'introducció i l'aroma impressionista de *Atardecer* que obre la primera part, Falla recrea amb fantasia un fandango a la *Danza de la molinera*. Destaquen, pel seu encert teatral, el divertit dibuix del fagot que anuncia l'arribada del corregidor i el joc rítmic de la *Danza de las uvas*. Sedueix sempre un sentit del ritme lligat a les essències populars, l'ànima flamenca i la fina orquestració, amb moments tan fascinants com les tres peces de la segona part del ballet, que va reunir a la segona suite: la *Danza de los vecinos*, a manera de seguidilla, amb un gran encant melòdic; la *Danza del molinero*, en forma de farruca de genial inspiració, i la *Danza final*, jota d'extraordinària vitalitat i brillantor orquestral.

“... el mar és una de les meves bogeries, com vulgarment es diu; un any sense anar al mar em sembla un any perdut de la meva vida. Pensi que jo vaig néixer a la vora del Mediterrani...”

Joaquín Rodrigo

Publicat a Brújula, Madrid, l'1 de març de 1949.

El *Concierto Mediterráneo* para guitarra y orquesta a la memoria de Joaquín Rodrigo és el segon que he compost per a guitarra i orquesta, i està enterament dedicat al mestre Joaquín Rodrigo (Sagunto, 1901 – Madrid, 1999), qui em va obrir la porta al món simfònic amb el seu immortal *Concierto de Aranjuez*.

La meva primera trobada amb ell, ja fa 27 anys, va tenir lloc a Torrelodones, cap al 1991, en ocasió de la gravació del *Concierto de Aranjuez* en la versió interpretada per la inconfusible guitarra del mestre Paco de Lucía, amb el qual vaig tenir l'honor de col·laborar durant deu anys. En la primera part dels concerts que oferíem, el gran Paco desgranava les notes de l'obra celebèrrima del mestre Rodrigo; en la segona, interpretàvem un repertori flamenc. Així, vaig tenir el privilegi d'escoltar cada nit el *Concierto de Aranjuez* entre els bastidors dels més emblemàtics teatres i auditoris del món, des d'Argentina fins a Japó. Això em va permetre descobrir veritablement les immenses possibilitats de la guitarra, així com la grandesa i universalitat de l'obra del mestre Rodrigo.

Vint anys més tard, se'm va presentar l'ocasió de debutar amb una orquesta, precisament interpretant el *Concierto de Aranjuez*: la Orquestra Filharmònica de Berlín, sota la batuta de Sir Simon Rattle. Vaig ser convidat a participar en el seu *Europakonzert*, que va tenir lloc en el Teatro Real de Madrid i que va significar la primera col·laboració de la Filharmònica amb un músic flamenc. A partir d'aquesta experiència, vaig tenir altres oportunitats de col·laborar amb nombroses orquestres de tot el món.

Al 2019 se celebrarà el vintè aniversari de la mort del mestre Rodrigo. Per a una ocasió tan assenyalada, pretenc retre-li homenatge amb dos sentits tributs: d'una banda, la gravació d'un disc amb les seves obres guitarrístiques, que portarà per títol *Rodrigo por Cañizares* (previst per a la primavera del 2019). De l'altra, el ja mencionat *Concierto Mediterráneo* para guitarra y orquesta a la memoria de Joaquín Rodrigo, que s'estrenarà el 30 de novembre a L'Auditori de Barcelona, amb l'acompanyament de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (que em va encarregar l'obra) i sota la direcció del mestre Kazushi Ono.

L'OBC va ser fundada per l'Ajuntament de Barcelona el 1944, consolidant el projecte de l'Orquestra Pau Casals (1920-1937) que la Guerra Civil va interrompre. Avui dia, oberta al món, compromesa amb la societat i mantenint el seu esperit original, té especial cura dels nostres artistes i del nostre patrimoni i té com a missió divulgar la música simfònica principalment des del segle XIX a la creació actual. Té la seu a L'Auditori, on interpreta 24 programes de temporada a més d'altres concerts que acosten la música d'orquestra a la ciutadania. També es presenta a llocs emblemàtics com la Plaça de la Catedral, la platja de la Barceloneta o la Sagrada Família i ha realitzat gires per Europa, Àsia i els EUA, actuant a sales com Musikverein, Wiener Konzerthaus, Concertgebouw, Royal Albert Hall, Kennedy Center o Carnegie Hall.

El primer director titular va ser Eduard Toldrà, i actualment ho és Kazushi Ono. Altres titulars han estat Rafael Ferrer, Antoni Ros Marbà, Salvador Mas, Franz-Paul Decker, Luis Antonio García Navarro, Lawrence Foster, Ernest Martínez Izquierdo, Pablo González i Eiji Oue. També ha estat dirigida per Sergiu Celibidache, Valeri Gergiev, Christopher Hogwood, Eliahu Inbal, Emmanuel Krivine, Jesús López Cobos, Marc Minkowski, Michel Plasson, Mstislav Rostropòvitx o Leonard Slatkin i entre els solistes convidats destaquen Lang Lang, Janine Jansen, Daniel Barenboim, Anne-Sophie Mutter, Isaac Stern, Radu Lupu, Frank Peter Zimmermann, Arcadi Volodos, Plácido Domingo, Montserrat Caballé, Teresa Berganza, Alicia de Larrocha, Pinchas Zukerman, Martha Argerich, Joshua Bell, Gidon Kremer, Truls Mørk, Viktoria Mullova, Piotr Anderszewski, Gil Shaham, Rudolf Buchbinder, Joaquín Achúcarro, Claudio Arrau, Arthur Rubinstein...

PRIMERS VIOLINS Vlad Stanculeasa, *concertino* / Cristian Chivu, *concertino associat* / Raúl García, *assistent concertino* / María José Aznar / Sarah Bels / Walter Ebenberger / Ana Isabel Galán / Natalia Mediavilla / Katia Novell / María Pilar Pérez / Anca Ratiu / Jordi Salicrú / Oriol Algueró* / Marina Arrufat* / Vladimir Chilaru* / Roser Farré* / Elitsa Petrova Yancheva* **SEGONS VIOLINS** Alexandra Presaizen, *solista* / Emil Bolozan, *assistent* / María José Balaguer / Jana Brauningner / Patricia Bronisz / Mireia Llorens / Melita Murgea / Antoni Peña / Josep Maria Plana / Robert Tomàs / Cristian Benito* / Natalie Dentini* / Frédéric Lucien Descargues* / Clàudia Farrés* / Francesc Guzmán* / Olaksandr Sora* / Anna Urpina* / Yun Wu* **VIOLÉS** Alejandro Garrido*, *solista invitat* / Josephine Fitzpatrick, *assistent* / David Derrico / Franck Heudiard / Christine de Lacoste / Sophie Lasnet / Michel Millet / Miquel Serrahima / Jennifer Stahl / Andreas Süssmayr / Irene Argüello* / María Juan* / Albert Romero* / Johan Gregory Rondón* / Marc Tarrida* **VIOLONCELS** José Mor, *solista* / Núria Calvo / Lourdes Duñó / Vincent Ellegiers / Olga Manescu / Jean-Baptiste Texier / Daniel Claret* / Jordi Claret* / Magdalena Cristea* / Marc Galobardes* / Manuel Martínez del Fresno* **CONTRABAIXOS** Christoph Rahn, *solista* / Dmitri Smyshlyaev, *assistent* / Jonathan Camps / Apostol Kosev / Josep Mensa / Matthew Nelson / Albert Prat / Nenad Jovic* / Stanislava Stoyanova* **FLAUTES** Francisco López, *solista* / Bea Cambrils / Christian Farroni, *assistent* / Ricardo Borrull, *flautí* / Blanca Ruiz* **OBOËS** Disa English, *solista* / José Juan Pardo / Dolores Chiralt, *assistent* / Molly Judson, *corn anglès* **CLARINETS** Larry Passin, *solista* / Francesc Navarro / Josep Fuster, *assistent i clarinet en mi b* / Alfons Reverté, *clarinet baix* **FAGOTS** Silvia Coricelli, *solista* / Noé Cantú / Thomas Greaves, *assistent* / Slawomir Krysmalski, *contrafagot* / Clara Canimas* **TROMPES** Juan Manuel Gómez, *solista* / Joan Aragó / David Bonet / Juan Conrado García, *assistent solista* / David Rosell, *assistent* / Olaf Jiménez* / Pedro Meseguer* / José Antonio Soria* **TROMPETES** Mireia Farrés, *solista* / Adrián Moscardó / Angel Serrano, *assistent* / Eliecer Caro* **TROMBONS** Eusebio Sáez, *solista* / Vicent Pérez / Gaspar Montesinos, *assistent* / Raul García, *trombó baix* / Miquel Sàez*, *trombó baix* **TUBA** José Vicente Climent* / Ramiro Tejero* **TIMPANI** José Vicente Faus* **PERCUSSIÓ** Joan Marc Pino, *assistent* / Juan Francisco Ruiz / Ignasi Vila / Ivan Herranz* / Francisco Montañés* / Manuel Roda* **ARPA** Magdalena Barrera / Marta Jarne* **PIANO** Xavier Barbeta* **ENCARREGAT D'ORQUESTRA** Walter Ebenberger **RESPONSABLE DE DOCUMENTACIÓ MUSICAL** Begoña Pérez **RESPONSABLE TÈCNIC** Ignasi Valero **PERSONAL D'ESCENA** Joan Luis

fotografia © May Zircus

KAZUSHI ONO

Director titular de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya

Director Musical de la Tokyo Metropolitan Symphony Orchestra

Director Artístic del New National Theatre Tokyo

Considerat un dels directors més brillants de la seva generació, Kazushi Ono ha estat descrit pel prestigiós diari francès Le Figaro com «una de les ments musicals més fascinants de la nostra era». La seva extraordinària capacitat com a director l'ha portat a ser convidat per cèlebres formacions de tot el món: la BBC, les orquestres de Birmingham, Boston, Mont-real i Londres, la Ràdio de Viena, la Leipzig Gewandhaus, La Monnaie i les filharmòniques d'Israel, d'Oslo i de Radio France, entre d'altres. També ha dirigit òperes a teatres tan importants com la Metropolitan Opera de Nova York, La Scala de Milà, la Bayerische Staatsoper, la Deutsche Staatsoper de Berlín o l'Òpera de París.

Del 2008 al 2017 va ser director titular de l'Òpera Nacional de Lió i ha estat recentment guardonat pel Ministeri de Cultura francès com a Oficial de les Arts i de les Lletres, títol que se suma al prestigiós Asahi Prize que va rebre el gener del 2015. És director titular de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya des de la temporada 2015-16.

La seva manera de fer als assaigs transmet sinceritat, receptivitat i molta calma. Als concerts s'entrega totalment a una recerca mística del fet musical que depassa les simples lectures racionals.

Gràcies a les empreses que donen suport al mestre Kazushi Ono

JUAN MANUEL CAÑIZARES

Guitarrista, músic i compositor, Cañizares és un dels artistes de flamenco més importants i influents a tot el món. Igualment còmode amb repertori clàssic i amb les seves pròpies composicions, és el primer i únic guitarrista de flamenco que ha estat convidat per la Filharmònica de Berlín, amb la qual va interpretar el *Concierto de Aranjuez* sota la batuta de Sir Simon Rattle al Teatro Real de Madrid. Ha col·laborat amb les principals orquestres del món: Staatskapelle Dresden, NHK Symphony Orchestra, City of Birmingham Symphony Orchestra i Orquesta y Coro Nacionales de España.

Guanyador dels prestigiosos Premio Nacional de Guitarra (1982), Premio de la Música (2008) i Flamenco Hoy (2000, 2011 i 2013), va mantenir una estreta relació amb Paco de Lucía durant deu anys, així com amb altres artistes com Enrique Morente, Camarón de la Isla, Serrat, Alejandro Sanz, John Paul Jones, Peter Gabriel o Mauricio Sotelo, entre altres.

Ha creat obres per al Ballet Nacional de España i per a bandes sonores de cinema. El 2016 va estrenar el seu concert *Al-Andalus* a la memòria de Paco de Lucía per encàrrec de l'Orquesta Nacional de España. Ha col·laborat en més de 100 àlbums i ha publicat 14 discos propis en solitari.

XARXES SOCIALS OFICIALS DE CAÑIZARES

@jmcanizares

@jmcanizares

#canizares

@canizares_official

#conciertomediterraneo

Subscriu-te a la newsletter de Cañizares i rebràs un correu amb enllaços per descarregar la partitura de *Cuerdas del Alma* i veure en exclusiva el seu vídeo oficial:

www.jmcanizares.com/newsletter

GEMMA COMA-ALABERT

La mezzosoprano Gemma Coma-Alabert va obtenir el primer premi al Conservatori Nacional de París i va perfeccionar la seva formació a la Guildhall School of Music de Londres i a Le Studio de l'Òpera de Lió.

Ha actuat a l'Aspen Opera Theater (EE.UU.), el Teatro Real de Madrid, el Liceu de Barcelona, el Palau de les Arts de Valencia, el Teatro de la Maestranza de Sevilla, a París i Berlín, amb les orquestres simfòniques nacionals de Madrid, Barcelona, Montpeller i moltes altres tant d'Europa com dels Estats Units i Amèrica Llatina.

Els seus enregistraments discogràfics inclouen *Ariane et Barbe-Bleu* (Opus Arte), *Rèquiem* de Bottesini amb la London Philharmonic Orchestra (Naxos), *Dante* de Granados amb l'OBC (Naxos) i *El Pessebre* de Pau Casals.

Aquesta temporada, a més de tornar a L'Auditori per interpretar *Dante* amb l'OBC en aquest programa, també la portarà al Teatro Real amb una nova producció de *Falstaff* i amb *La Flauta Màgica*, i al Liceu per fer el paper de Laura a *Luisa Miller* i un recital de Mahler i Schönberg.

L'obra encarregada a Juan Manuel Cañizares que estrenem en aquest programa està emmarcada en el **Music Up Close Network**, un projecte europeu de col·laboració entre institucions musicals europees que agrupa diverses orquestres, entre elles, l'OBC. La finalitat d'aquesta iniciativa és cercar i desenvolupar noves estratègies per tal d'apropar la música simfònica als joves i connectar-la amb nous públics. Es tracta d'una xarxa pilot de cooperació per compartir nous enfocaments que permetin aconseguir aquest objectiu. El projecte està impulsat per una associació internacional d'orquestres que treballa amb les autoritats regionals, nacionals i europees per tal d'afavorir la formació i la mobilitat artística. Els membres de Music Up Close Network són: **Accademia Nazionale Di Santa Cecilia, Orchestre National de Lille, Nederlands Philharmonisch Orkest, Muzicki Centar Crne Gore, Branimir Slokar Academy, International Yehudi Menuhin Foundation, Sarajevska Filharmonija, Regesta.Exe, Regione Lazio i L'Auditori de Barcelona.**

Château de
VERSAILLES
Spectacles **10e** saison

Teatre de l'Òpera Reial del Palau de Versailles

El teatre de l'òpera més bonic del
món a 25 min. de la torre Eiffel

Jordi Savall • Philippe Jaroussky
Sir John Eliot Gardiner • Raphaël Pichon
Leonardo García Alarcón
William Christie • entre d'altres

Òperes | Concerts
de música barroca
Ballets | Teatre

INFORMACIÓ - RESERVES
www.chateauversailles-spectacles.fr

 @chateauversailles.spectacles

 @OperaRoyal

 @chateauversailles

RICOLA

QUE RES NO T'ESPATLLI
EL DIRECTE

Ricola